

(דף נב ע"א) פלגה דאיהי קול דממה דקה, בההוא זמנא יתערוז פל מיני נגונא, הדיא הוא דכתיב (תהלים קנ"ג) הללוהו בתקע שופר, הללוהו בנגבל וכנור, הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במינים ועוגב, הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה.

שופר איהי שכינתא עלאה, תקע דילה שכינתא תתאה, דאתמר בה (בראשית לב כו) ותקע כף ירך יעקב בגלותא, בההוא זמנא סלקא מן גלותא בשופר גדול, ואתקריאת תקע בשופר גדול לחרותנו.

בגב"ל, ב"ן ל"ב, בההוא זמנא ב"ן יעול להיכליה דאיהו ל"ב, ואתמר ביה (משלי טו טו) וטוב לב משתה תמיד, ומה דאתמר בקדמיתא (בראשית ו' ו) ויתעצב אל לבו בגין חייביא, מיד דאתאבידו אתקיים ביה ובאבד רשעים רנה (משלי יא י), כנור, כ"ו נ"ר, קודשא בריה הוא דאיהו יהו"ה, דאתמר ביה (תהלים כז א) יהו"ה אורי וישעי, נהיר בג"ר דאיהי שכינתא, מצוה דילה, וחד די בה.

צלצלי שמע חסד גבורה, צלצלי תרועה נצח והוד, ובכלהו פל הנשמה תהלל י"ה, דאיהו חכמה וכינה, די בהון יהא פורקנא ל"ו ול"ה דאינון בן ובת, וכהון יתמחון עמלקים מעלמא, ודיא איהו סוף פסוק.

דבר אחר ועשה לי מטעמים פאשר אהבתי (בראשית כז ד) מפקודין דעשה, ולא כאשר שנתתי מפקודין דלא תעשה, פקודין דלא תעשה תליין מדחילו דיראה, ואינון לרחקא השטן מנייהו, דלא יתקריב לגבי פרסא דאיהו לבא, לתבעא דינין על אברין קדישין דאינון ישראל, ולבא שכינתא בנייהו.

השטן איהו סמא"ל, שלטנותא דילה בכבה, דעליה אתמר (בראשית לו א) עשו הוא אדום, ערקין דכבדא חיילין ומשריין דילה, וכבד נטיל פל לכלוכין וחובין דערקין, הדיא הוא דכתיב (ויקרא טז כב) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה, עונות תם, דההוא איש תם, אל ארץ גזרה, אתר דגזרת עירין.

מרה חרבא דילה, עלה אתמר (בראשית כז מ) ועל חרבך תחיה, ומנא לן דמרה איהי חרבא דמלאך המות, דכתיב (משלי ה ד) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות, איהי חיים לכבה, וסם המות ללבא, מרה איהי גיהנם, ואית לה תרי פיות דאמרין הב הב, הדיא הוא דכתיב (שם ל טו) לעלוקה שתי בנות הב הב, שתי בנות דאמרין הב חייבין לגיהנם.

שבועין ערקין אינון בכבדא, לקבל שבועין ממנו, כבד ויותרת ע"ב, יותרת דילה איהי נחש אשת זנונים, בגין דשריין דילה (נ"א דילה) נטלא טחול דאיהו השך, ועלה אתמר (בראשית א ד) ולחשך קרא לילה, דשלטנותה בגלותא דאיהו לילה, ובגלותא שעמא קיימא ליה, דאיהי לילית אימא דערב רב, ואיהי שחוק הכסיל (ס"א הטחול), ובגינה אתמר (איוב ז ט) פלגה ענן וילך בן יורד שאול לא יעלה.

וְדָא אִיהוּ צְדִיק מְמַנּוּ בּוֹלַע, דְּרִשָּׁע וְדָאי דְּאִיהוּ פְּסִיל, עֲלִיָּה אֲתָמַר (חבקות א יג) לְמָה תְּבִיט בּוֹגְדִים
תַּחְרִישׁ בְּבֹלַע רִשָּׁע צְדִיק מְמַנּוּ, וְאוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, צְדִיק מְמַנּוּ בּוֹלַע אֲבָל צְדִיק גְּמוּר
אִינוּ בּוֹלַע, וּבְגִינִיָּה אֲתָמַר (ש"א ב ו) מוֹרִיד שְׂאוֹל וְיַעַל, וְוֵי לְנִשְׁמָתָא כַּד בֹּלַע לָהּ טְחוּל, וְוֵי לְיִשְׂרָאֵל
כַּד אֲתַבְּלָעוּ בְּעֵרֵב רַב, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (בראשית מא כא) וְלֹא נֹדַע פִּי בָּאוּ אֶל קַרְפְּנָה, וּמְרִאִיהוּ רַע
בְּאֲשֶׁר בִּתְחִלָּה.

בְּזִמְנָא דְגָלוּתָא כָּל מְמַנּוּ דְּאוּמִין דְּעֲלָמָא וְעֵרֵב רַב, אֲתָמַר בְּהוּן (איכה א ה) הָיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ אוֹיְבֵיָּהּ
שָׁלוּ, צָרִיָּה וְדָאי אִינוּן עֵרֵב רַב, עֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (ישעיה א כג) שְׂרִיָּה סוֹרְרִים וְחֲבָרֵי גִנְבִים כָּלוּ, אוֹהֵב
שָׁחַד וְגוֹמֵר, אוֹיְבֵיָּהּ שָׁלוּ אֵלָיו עָשׂוּ וְיִשְׁמַעְאֵל וְשִׁבְעִין מְמַנּוּ, דְּאִינוּן כְּלָהוּ בְּשִׁלְוָה בְּעוֹתָרָא,
וְיִשְׂרָאֵל בְּדוּחְקָא בְּעִנְיוּתָא, וּבְגִין דָּא וְוֵי לְעֲלָמָא כַּד אֲתַבְּלָעוּ בְּעֵרֵב וּבְבִיָּא בִישָׂא, וּמֵאֵן גְּרַם
דְּאֲתַבְּלָעוּ בְּמַעֲיָהוּ וְלֹא נֹדַע פִּי בָּאוּ אֶל קַרְפְּנָה, בְּגִין דְּעוֹבְדִיהוּן בִּישְׁוִין בִּידִיהוּן, הָדָא הוּא
דְּכִתִּיב (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם, בְּגוֹנוּנָא דָּא נִשְׁמָתָא אִיהִי פְּנִסַת יִשְׂרָאֵל, כַּד
(דף נב ע"ב) אִיהִי שְׂלִימָא בְּפִקוּדֵין דְּעֵשֶׂה, אֲתָמַר בְּהִי (שיר ד ז) כְּלָדָּה יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ, בְּהִהוּא
זְמַנָּא שְׂרִיא שֵׁם יְהו"ה עֲלָהּ, וְאֲתָמַר בְּהִי (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵי הָאָרֶץ פִּי שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֵיָּהּ
וְרָאוּ מַמְדָּה, וּמְמַנּוּ דְּכַבֵּד וְעֲרָקוּן דִּילֵיהּ וּמְמַנּוּ דְּטְחוּל וְעֵרֵב וּבְבִיָּא בִישָׂא דִילֵיהּ, מִתְּפַפֵּיין תַּחֲתוֹת
לְבָא דְתַמָּן נִשְׁמָתָא.

וְאִם נִשְׁמָתָא אִיהִי מְתַטְנָפָא (ס"א פְּגִימָא) בְּחוּבִין, אוּ גְרַע מִינָהּ אֲפִילוּ פִקוּדָא חָדָא מְאִינוּן פִּקוּדֵין,
כְּמָה דְּאוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין עֲבִירָה מְכַפְּהָ מַצְוָה, בְּהִהוּא אֲתַר (נ"א אָבָר) דְּשְׂרִיא עֲבִירָה וְאִסְתַּלַּק
מַצְוָה מִינָהּ, הִהוּא אָבָר אִיהוּ פְּגוּם, וְאִיהוּ מוֹם דְּנִשְׁמָתָא, בְּגִינִיָּה לָא שְׂרִיא קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
עַל נִשְׁמָתָא, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב, נִשְׁמָתָא דְּאִית בְּהִי מוֹם בְּחַד
מִרְמ"ח פִּקוּדֵין דִּילָהּ לָא אֲתַקְרִיבַת בְּגִינִיָּה לְגַבֵי קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא.

אֲבָל נִשְׁמָתָא מְסֻטָּרָא דְּשְׂכִינְתָּא לִית בְּהִי מוֹם, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (שיר ד ז) כְּלָדָּה יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין
בָּהּ, אִם יֵצֵר הָרַע בְּעֵי לְקַרְבָּא לְהִהוּא אֲתַר, בִּינּוּ דְּשְׂכִינְתָּא שְׂרִיא תַמָּן דְּאִיהִי נִשְׁמָתָא, אֲתָמַר
בְּהִי (במדבר א נא) וַחֲזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת, בְּגִין דְּעֲלָהּ אֲתָמַר (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר
לֹא אֲתַן, דְּהִינּוּ אֵל אַחַר אֵל זֶה, דְּנִשְׁמָתָא אִיהִי יְקָרִיָּה, וְאִיהִי תוֹשְׁבַתְתִּיָּהּ, דְּבָהּ מִשְׁבַּח פִּר נִשְׁ
לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּעֲלוּתָא בְּכָל יוֹמָא בְּכַמְהָ תוֹשְׁבַתְתִּין וְהוֹדָאן, וּבְגִין דָּא אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי
וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֲתַן וְתַהֲלָתִי לְפְסִילִים, אֵלָיו שִׁבְעִין מְמַנּוּ, דְּלֹא יְהִיב לֵוִן קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
רְשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה עֲלָהּ, דְּאִינוּן עֲרָקוּן דְּכַבֵּד דְּאִיהוּ אֵל אַחַר, טְחוּל נְחֵשׁ יוֹתֶרֶת הַכְּבֵד אֲשֶׁת זְנוּנִים,
בְּתַר דְּעֵבִידַת זִינְפָּא (נ"א נְאוּפָא) עִם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּפְלִיגַת דְּמָא דִּילָהּ דְּאִיהִי תַמְצִית דִּילָהּ
לְכָל עֲרָקוּן, שְׂוִירָא קַרִיבַת לְגַבֵי טְחוּל דְּאִיהוּ בְּעֲלָהּ פְּסִיל, דְּלֹא נְטִיל טְחוּל אֶלָּא תַמְצִית (נ"א
שְׁמֵרִים) דְּדְמָא, וְלֹא יְהִיב לִיהּ מְדָמָא אַחֲרָא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאַת יוֹתֶרֶת הַכְּבֵד, בְּגִין דְּלֹא יְהִיב
לִיהּ אֶלָּא שְׂוִירָן, וּכְבֵד אִיהוּ קְטָרוּנָא דְּרִיאָה, דְּסִלִּיק לְגַבֵי לְבָא נִרְאָ מִינָהּ, וְאִי לֹא דְנִשְׁיב בִּיהּ
כְּנִפֵי רִיאָה, הָוָה אוֹקִיד לְלִפְּא (וְהוּוּ אוֹקִיד כָּל גּוּפָא נִרְאָ לְלִפְּא), הָדָרָא דְּכִנְתָּא לְוִיתָן, לְקַבֵּל חֵלֵב טָמֵא,

ועליה אתמר אפילו נחש כרוף על עקבו לא יפסיק, אבל עקרב פוסק, שרף איהו מרה קטרוגא
דריאה, בגין דמרה איהי שריפת כל גופא.

בגין דא תקיעה שברים ותרועה אינון תבירו דלהון, ועליהו אתמר (תהלים פט טז) אשרי העם
יודעי תרועה יהו"ה באור פניהו יהלכון, מאי פניהו אלין תקיעה שברים ותרועה, דאינון תקיעה
חורו דאנפין, שברים סומקו דאנפין, תרועה ירוקא דאנפין, ובה נפקין ישראל מן גלותא, בזמנא
דמתהפכין אנפין דישראל לירוקא פאתתא עופרא.

ובאלין תלת גוונין נהרא שרגא דאיהי נר יהו"ה נשמת אדם (משלי כ כז), מאי אדם יו"ד ה"א וא"ו
ה"א, תלת גוונין דשרגא, ותלת גוונין אלין אינון לבושין לתלת אבהן, דאינון חנור סומק ירוק,
גוון אוקמא איהי קדרותא דלהון, ועלה אתמר (ישעיה ג) אלפיש שמים קדרות, ובהון מתלבשין
הו"ה, תכלת לבושא דאת י' דאיהו תכלית דכלא, נר איהו י', שלהובא דסליק מניה ו', ונענושא
דיליה הקא והקא דא ה"ה.

ולסטרא אחרא אית נר חשוכא דגיהנם, ואית ליה תלת גוונין, גוון סומק דא פבה, עשו הוא
אדום (בראשית לו א), מרה גוון ירוק, טחול גוון שחור, ועליה אתמר (שם כז א) ותכהין עיניו מראות,
וסימניה באלין גוונין שבערות (ויקרא יד לו) ירקרקות או אדמדמות ומראיהן שפל מן הקיר, שפל
הוא גוון אוכם, דאתמר